

S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyoat Bileşığının Demir (III) İyonu ile Kompleksleşme Özelliklerinin in Silico İncelenmesi

In Silico Investigation Of The Complexation Properties of S,S'-bis(2-pyridinyl)-2,2'-dithiosalicylthioat Compound with Iron (III) Ion

Ümit ÇALIŞIR¹ , Baki ÇİÇEK^{2*}

¹Siirt Üniversitesi Bilim ve Teknoloji Uygulama ve Araştırma Merkezi, Kezer Kampüsü, Siirt, Türkiye.

²Balıkesir Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümü, Çağış Kampüsü, Balıkesir, Türkiye.

*Makale Bilgisi / Article Info

Alındı/Received: 23.04.2024

Kabul/Accepted: 29.07.2024

Yayınlandı/Published: 01.10.2024

Öz

S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyoat bileşiği disülfit bağları içeren kükürtlü bileşiklerdir. Ayrıca bileşikte tiyoester grupları mevcuttur. S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyoat bileşığının sıvı-sıvı iyon çiftleri ekstraksiyonu ile belirlenen ekstraksiyon sabitleri ve sonuçlarına göre Fe³⁺ iyonuna yüksek afinite gösterdiği (% Ext.: 98.02) literatürde verilmektedir. Bu bileşığın ve yüksek oranda oluşturduğu demir (III) kompleksinin, bu çalışma kapsamında yük dağılımı, elektrostatik dağılım haritaları, enerji parametreleri ve moleküler orbitalerini HyperChem programı ile hesaplanmıştır. Bileşığın ve demir (III) kompleksinin en kararlı yapılarının belirlenmesi oluşan kompleksin oluşumuna dair enerji parametrelerinin belirlenmesi gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler ışığında oluşan demir (III) kompleksinin daha düşük enerjiye sahip olduğu, iyonlaşma potansiyelinin daha düşük olduğu ve LUMO-HOMO elektron boşluğunun daha düşük olduğu tespit edilmiştir.

Abstract

S,S'-bis(2-pyridinyl)-2,2'-dithiosalicylthioat compound is one of the sulfur compounds containing disulfide bonds. Additionally, there are thioester groups in the compound. It is reported in the literature that S,S'-bis(2-pyridinyl)-2,2'-dithiosalicylthioat compound has a high affinity for Fe³⁺ ion (Ext.%: 98.02) according to the extraction constants and results determined by liquid-liquid ion pair extraction. Within the scope of this study, the charge distribution, bond lengths, electrostatic distribution maps, energy parameters and molecular orbitals of this compound and the iron (III) complex it forms at high levels were calculated with the HyperChem program. The most stable structures of the compound and the iron (III) complex were determined and the energy parameters of the formation of the complex were determined. In the light of the data obtained, it was determined that the iron (III) complex formed had lower energy, lower ionization potential and lower LUMO-HOMO electron gap.

Anahtar Kelimeler: Hesapsal kimya; Tiyoester; Disülfit bağı; Demir (III) kompleksi; Hyperchem; HOMO-LUMO.

Keywords: Computational chemistry; Thioester; Disulfide bond; Iron (III) complex; HyperChem; HOMO-LUMO.

1. Giriş

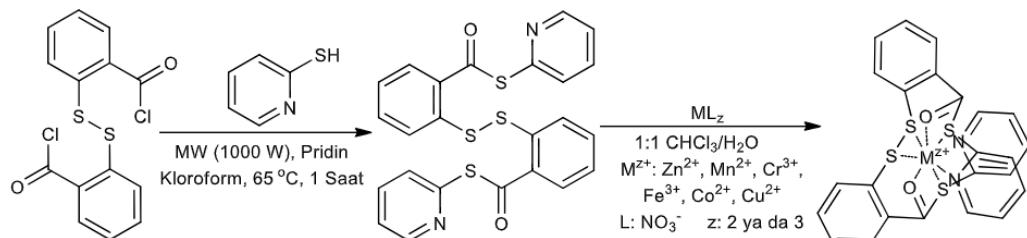
Kükürt donör atomu içeren bileşikler özellikle ağır metaller ve değerli metaller olmak üzere birçok geçiş grubu elementi ile yüksek afinite sergilemektedir (Çalışır 2022, Çalışır vd. 2022, Çiçek and Çalışır 2016, Hutchison vd. 2008). Kükürt atomunun çapının diğer donör atomlardan büyük olması (oksijen, azot, vb.), tiyoester bileşığının dış cepherine yerleşerek yüksek kompleksleşmeler yapmasına imkan sağlamaktadır (Pedersen 1991). Bileşiklerde tiyoester, tiyoester, disülfit, vb. farklı fonksiyonel gruplar şeklinde yer almaktadırlar (Eshghi vd. 2007, Gilbert 2013). Metal kompleksleşmelerinde üzerinde yer alan yan kollar ve

diğer donör atomların varlığı sayesinde farklı metal iyonlarına ilgi göstermesi sağlanabilmektedir (Çalışır ve Çiçek 2017).

S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyoat bileşiği daha önceki çalışmalarımızda sentezlenmiş ve krom (III), kobalt, bakır (II), mangan (II), demir (III) ve çinko iyonlarıyla metal kompleksleşmesi incelenmiştir (Şekil 1) (Çalışır 2021). S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyoat bileşiği, 2-merkaptopiridin ile 2,2'-dityiodibenzoil klorür bileşiklerinin bazik ortamda ve yeşil kimyanın öncülerinden olan mikrodalga destekli sentez yöntemiyle sentezlenmiştir. Disülfit bağı ve tiyoester grupları içeren bileşığın karakterizasyonundan sonra bazı seçilen

iyonlarla kompleksleşmesi sıvı-sıvı iyon çiftleri ekstraksiyon ile tespit edilmiştir. Bileşinin en çok demir (III) kompleksi ile kompleksleşme yaptığı tespit edilmiştir (~98%) (Çalışır 2021). Bu verilerden yararlanılarak hem

bileşinin hem de yüksek kompleksleşme gerçekleştirdiği demir (III) kompleksinin bazı in silico parametreleri incelenmiştir.

Şekil 1. S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşinin sentez şeması ve metal kompleksleşmesi.

Teorik kimya, sentetik kimya ve diğer alanlarda öncü araştırmalarda sıkılıkla kullanılan bir kimya dalıdır. Deney şartlarının ve mekanizmalarının optimize edilmesi, teorik kimyanın önemli bir kullanım sebebidir ve yeşil kimyayı desteklemek için verimli deneylerin kurgulanmasını sağlar (Çalışır ve Çiçek 2022). Yarı ampirik hesaplamların sonuçları, kimyasal süreçlerin birçok termodinamik ve kinetik yönünü araştırmak için kullanılabilmektedir. Moleküllerin enerjileri ve geometrilerinin kimyasal olaylarla açık ilişkileri vardır. Atomik yükler ve Sınır Orbitaleri gibi diğer nicelikler daha az tanımlanmıştır, ancak yararlı niteliksel sonuçlar sağlar (Çalışır ve Çiçek 2023, Howard vd. 1994). Moleküler Orbital hesaplamasında toplam enerji, elektronik kinetik enerjilerin ve sistemdeki tüm elektronlar ile atom çekirdekleri arasındaki etkileşimlerin net sonucu ortaya çıkmaktadır. Bu, Born-Oppenheimer yaklaşımına göre nükleer hareket için potansiyel enerjidir. Bir molekülün kararlı geometrisi minimum toplam enerjiye sahiptir. Farklı enerji minimumlarındaki (yerel minimum artı global minimum) geometriler, bir molekülün farklı kararlı veya yarı kararlı konformasyonlarını ve izomerlerini tanımlar. Diferansiyel örtüşmenin ihmali edildiği yöntemlerle (NDO yöntemleri) yapılan geometri optimizasyonları genellikle enerji minimumlarına karşılık gelen geometriler sağlar (Calisir ve Çakır 2022, Howard vd. 1994, Kumer vd. 2019). HyperChem, elektronların bağlanması enerjisini hesapırken aynı zamanda oluşum isısını da hesaplar. PM3, 298 K'de bir dizi molekül için deneyel olara belirlenmiş oluşum isılarına (entalpileri) uygun hale getirilerek parametrelendirilir. Oluşum isısı, bu yöntemler için atomik oluşum isısının bağlanması enerjisinden çıkarılmasıyla hesaplanır. Oluşum isısı, doğrudan hesaplanan bağlanması enerjisinden daha faydalı olup genellikle sonuçların değerlendirilmesinde tercih edilmektedir (Howard vd. 1994).

Bu çalışma kapsamında S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşinin ve demir (III) iyonu ile metal

kompleksinin bazı teorik parametrelerinin özellikleri HyperChem Professional 8.0.1 yazılımı ile hesaplanmıştır. Bileşinin ve demir (III) kompleksinin, elektrostatik potansiyeli, yük dağılımı, toplam enerji seviyesi, oluşum isısı ve bağlanması enerjisi LUMO-HOMO boşluğu gibi enerji parametreleri tespit edilmiştir. Elde edilen veriler, bileşik ve kompleksin reaktivitesi, olası tepkimelerde nükleofilik ya da elektrofilik özellikleri hakkında bilgiler sunmaktadır.

2. Materyal ve Metot

2.1 Hesaplamlar

HyperChem Professional 8.0.1 yazılımı, karmaşık kimyasal hesaplamların gerçekleştirilemesine olanak sağlayan, moleküler çapta modelleme ve simülasyon yapabilen bir programdır. Bu çalışma kapsamında da bazı kuantum parametrelerinin hesaplamaları Intel (R) Core (TM) i3 CPU M380 @ 2.53 GHz işlemcili bir masaüstü bilgisayar yardımıyla gerçekleştirilmiştir. Öncelikle hem S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşinin hem de demir (III) kompleksinin iki boyutlu açık yapısı HyperChem üzerinde çizilmiştir. Bileşinin ve kompleksinin geometrik optimizasyonu, moleküler mekanik (MM+) ve yarı ampirik (PM3: Stewart's PM3 (AM1'in yeniden parametrelendirilmesi)) teknikleri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Böylece bileşik ve metal kompleksinin en düşük enerjili konformasyonu tespit edilmiştir. Geometri optimizasyonları gerçekleştirilirken, vakum sonlandırma koşuluyla Polak-Ribiere algoritması ve RMS gradyanı (0.01 kcal Å⁻¹ mol⁻¹ veya 950 maksimum döngü) kullanılarak belirlenmiştir. Başvurulan PM3 yaklaşımı, hesaplamalı kimyanın 3 numaralı parametrik yöntemine dayanmaktadır ve kuantum hesaplamalarının yarı deneyel yöntemine dahil edilmiştir. Ayrıca çeşitli moleküler özellikleri benzetim edebilen bir Hamiltoniyen yöntemidir. PM3 yaklaşımı, parametreleştirilmiş bir yarı deneyel Hamiltoniyen yöntemidir (Çalışır 2022). PM3, diatomik diferansiyel örtüşme (NDDO) yaklaşımının ihmali edilmesine dayanan AM1'in (Austin Model 1) yeniden parametrelendirilmesidir. NDDO, Coulomb ve değişim

integralleri hesaplanırken tüm tek merkezli diferansiyel örtüşme terimlerini korur. PM3, AM1'den yalnızca parametre değerlerinde farklılık göstermektedir. PM3'ye ilişkin parametreler, çok daha fazla sayıda ve daha geniş çeşitlilikte deneyel ve hesaplanmış moleküller özelliklerin karşılaştırılmasıyla türetilmiştir. Tipik olarak bağlanmamış etkileşimler PM3'te AM1'e göre daha az etkileşime girmektedir. PM3 öncelikle organik moleküller için kullanılmasına rağmen birçok ana grup elementi için de parametrelendirilmektedir. PM3 ayrıca geçiş metali içeren bileşiklerin (Ti, Mn, Fe, Co, Ni, Cu, Zr, Mo, Rh, Pd, Hf, Ta ve W) incelemesi için de kullanılabilmektedir (Howard vd. 1994).

3. Bulgular ve Tartışma

Daha önceki çalışmalarımızda sentezlenen ve metal kompleksleşme özellikleri tespit edilen S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşigi bu çalışma kapsamında seçilmişdir (Çalışır 2021). Bileşinin en yüksek kompleksleşme gerçekleştiği demir (III) iyonu ile oluşturabilecegi muhtemel kompleks yapıları çizilerek enerji parametreleri tespit edilmiştir. Her ne kadar moleküller mekanik yöntemleri nükleofilik bağ oluşumu ile bağ kırımı gibi olaylarla sistemin elektronlarını göz ardı yapması sebebiyle hesaplama yapsa da sistemin toplam enerjisini belirlenmesinde yararlanılan yöntemlerden bazalarıdır (Çalışır ve Çiçek 2023). Bu çalışma kapsamında HyperChem yazılımı ve moleküller mekanik yöntemleri kullanılarak geometrik optimizasyonu gerçekleştirılmıştır. Bileşik ve bileşinin demir (III) kompleksinin toplam enerji değerleri ve gradienti hesaplanmış ve Çizelge 2'de verilmiştir. Çizelge 1'e göre, S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşininin toplam enerjisini, aynı bileşinin demir (III) kompleksinin toplam enerjisi kıyaslanması ve demir (III) kompleksinde daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Çizelge 1. S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşininin ve demir (III) kompleksinin geometrik optimizasyon (moleküller mekanik) verileri.

	Enerji (kcal/mol)	Gradient (kcal/mol)
S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot	38.4559	0.0099
S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot-demir kompleksi (III)	241.6166	0.0094

Yarı-deneysel (ampirik) yöntemler, moleküller mekanik yöntemlerinin eksikliklerini tamamlamak için bu çalışmada başvurulan ikinci yaklaşım olmuştur. Yarı-ampirik bir yöntemde, PM3 fonksiyonelleri kullanılarak hidrojen bağlarına benzeyen moleküller arası etkileşimler de hesaplanabilmektedir (Çalışır 2022).

Çizelge 2. S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşigi ve demir (III) kompleksinin yarı-deneysel (semi-empirical) geometrik optimizasyonunda elde edilen parametreler.

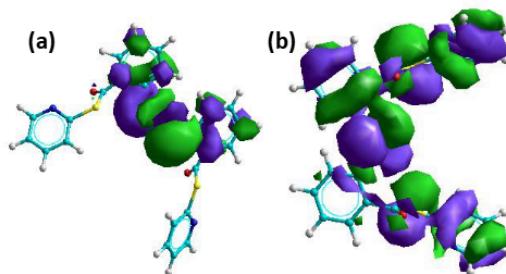
	S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot	demir (III)
<i>Elektron Sayısı</i>	158	166
<i>Çift Eşleşmiş Seviye Sayısı</i>	79	83
<i>Sistemin Yükü</i>	0	0
<i>Toplam Orbital Sayısı</i>	144	153
<i>Toplam Enerji (kcal/mol)</i>	-109369.4735	-121768.7113
<i>Toplam Enerji (a.u.)</i>	-174.2913	-194.0508
<i>Bağlanma Enerjisi (kcal/mol)</i>	-5447.0141	-5846.0455
<i>İzole Atomik Enerji (kcal/mol)</i>	-103922.4594	-115922.6658
<i>Elektronik Enerji (kcal/mol)</i>	-885362.2014	-1124788.0140
<i>Çekirdek-Çekirdek Etkileşimi (kcal/mol)</i>	775992.7279	1003019.3027
<i>Cl İçin Kullanılan Eşleşmiş / Eşleşmemiş Orbital Sayısı</i>	3 / 3	3 / 3
<i>Cl İçin Enerji (kcal/mol)</i>	0.0000	0.0000
<i>Cl İçin Kullanılan Konfigürasyon Sayısı</i>	19	19
<i>Oluşum Isısı (kcal/mol)</i>	-98.6959	-201.0355
<i>Referans Konfigürasyon Gradienti (kcal/mol/Ang)</i>	0.0075	0.0066
<i>Simetri (Moleküller Nokta Grubu)</i>	C1	C1

Çizelge 2'de verilen veriler, PM3 yarı deneyel yöntem kullanılarak hesaplanmıştır. Hem bileşikte hem de kompleksinde yüksek elektron yoğunluğu ve çift eşleşmiş seviye sayısı yüksek olmasına rağmen sistem net yükü sıfırdır. Ayrıca Cl enerji seviyesi hesaplanırken üçer eşleşmiş/eşleşmemiş orbital ve 19 konfigürasyon kullanılmasına rağmen herhangi bir etkileşim gözlenmemiştir. S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşigi ve demir (III) kompleksinin toplam enerjileri karşılaştırıldığında bileşinin demir (III) kompleksinin toplam enerjisini daha düşük olduğu gözlenmiştir. Doğrudan hesaplanan bağlanma enerjisi ve birçok atomun oluşum isisi dikkate alınarak elde edilen oluşum

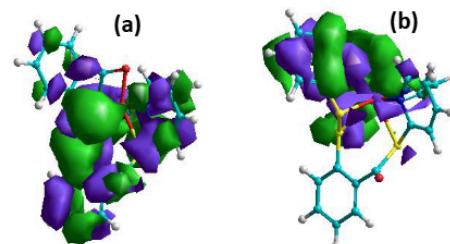
ısısı da metal kompleksinde daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Bu durum elde edilen demir (III) kompleksinin daha kararlı olduğunu göstermektedir. Ayrıca moleküler nokta grupları hem bileşik hem de bileşinin demir (III) kompleksi için C1 olarak belirlenmiştir.

Klopman-Salem denklemine göre her moleküldede bir tane olmak şartıyla atom çiftleri üzerindeki net yükler arasında elektrostatik çekimleri ve itmeler mevcuttur. Ayrıca molekül üzerindeki dolu ve boş moleküler orbitaler arasında da etkileşimler bulunmaktadır. Denkleme göre reaksiyon en uygun etkileşim enerjisini oluşturacak şekilde ilerlemelidir (Klopman 1968, Salem 1968a, Salem 1968b). Reaksiyon, bir tarafta yükler arasındaki uygun elektrostatik etkileşimle gerçekleşirken diğer bir tarafta ise Frontier yörüngelerinin uygun bir şekilde örtüşmesiyle gerçekleşir. Sinir (Frontier) Orbital Teorisi bu denkleme ek bir varsayıma sağlamaktadır. Bu varsayıma göre yalnızca en yüksek dolu moleküler orbital (HOMO) ile en düşük boş moleküler orbital (LUMO) arasındaki etkileşimleri dikkate alınmakta ve bu orbitaler en küçük enerji ayırmına sahip olduğundan Klopman-Salem denkleminde küçük bir payda oluşturmaktadır. Yükler arasındaki etkileşim; en pozitif yükün en negatif yük ile etkileşime girmesi üzerindedir. Bu iyonik reaksiyon genellikle güçlü polar reaktanları içerir. Ayrıca, HOMO ve LUMO'nun en uygun şekilde örtüsbileceği etkileşimler, yani az polar reaktanlarla gerçekleşmelidir. Çünkü paydanın küçük olması için ikisi de benzer enerjilere sahip olmalıdır (Fleming 2010, Howard vd. 1994, Fleming 2010).

Şekil 2 ve Şekil 3'de S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşinin ve demir (III) kompleksinin LUMO ve HOMO orbitaleri, Çizelge 3'de de bu moleküller orbitalerinin enerji seviyeleri verilmiştir. LUMO ve HOMO orbitalerinde pozitif değerlerler yeşil renk ile negatif değerler ise mor renkle verilmiştir. Herhangi bir bileşenin kimyasal reaktivitesinin tespit edilmesinde, elektrofil ve nükleofil olarak davranışlarının ortaya çıkarılmasında HOMO ve LUMO enerji seviyeleri, LUMO-HOMO enerji boşluğu (ΔE) oldukça önemlidir. ΔE değerinin büyülüklüğü ile bileşenin reaktivitesi ters orantılıdır (Çalışır ve Çiçek 2023). Şekil 2'de verilen S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşinin LUMO ve HOMO orbitaleri incelendiğinde HOMO enerji düzeylerinden yoğunluk olduğu gözlenmektedir. Ancak LUMO orbitaleri oldukça yetersizdir. Bu durum bileşenin nükleofilik özelliğinin baskın olmasını desteklemektedir. Şekil 3'de verilen S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot-demir (III) kompleksinin LUMO ve HOMO orbitaleri incelendiğinde LUMO orbitalerinin oldukça baskın olduğu ve kompleksin elektrofilik özellik gösterdiği tespit edilmiştir.

Şekil 2. S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşinin LUMO (a) ve HOMO (b) orbitalları.

Şekil 3. S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot – demir (III) kompleksinin LUMO (a) ve HOMO (b) orbitalları.

S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşinin ve demir (III) kompleksinin Çizelge 3'de LUMO-HOMO aralığı (ΔE) değerleri verilmiştir. Bu ΔE değerleri incelendiğinde S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşinin, demir (III) kompleksine göre daha yüksek bir LUMO-HOMO enerji boşluğununa sahip olması bileşenin daha düşük reaktivite göstermesini açıklamaktadır (bileşik, 6.8049 ve kompleks, 5.0987 eV).

Koopmans teoreminden yararlanarak bileşenin ve komplexinin muhtemel iyonlaşma potansiyeli (IE), literatüre göre negatif değerli HOMO enerjileri üzerinden hesaplanmıştır (Çalışır ve Çakır 2022). Koopmans Teoremi, kapalı kabuklu bir molekülün birinci iyonlaşma enerjisinin, işgal edilen en yüksek yörünge (HOMO) enerjisileyi ikinci dereceye yaklaşlığını belirtir. İyonlaşma sırasında geri kalan elektronlar yeniden düzenlenir ve bu teoremdede dikkate alınmayan ek bir enerji terimine katkıda bulunur. Ancak Koopmans teoremi birçok durum için geçerlidir ve Moleküler Orbital hesaplamalarından fotoelektron spektrumlarının yorumlanması olanak sağlar. Yörunge enerjilerinin daha yüksek iyonizasyon potansiyellerine makul ölçüde yaklaşabileceğini de doğrudur. İyonlaşma potansiyellerindeki hatalar tipik olarak bir eV'ın onda birkaçı kadardır, yani toplamın küçük bir yüzdesidir (Stewart 1990, Stewart 1970). Çizelge 3'de verilen iyonlaşma potansiyeli enerjileri incelendiğinde bileşenin 1. iyonlaşma enerjisi (-9.1944 eV) daha düşük değere sahiptir. Dolayısıyla iyon dipol etkileşme kabiliyeti artmaktadır. Bu etkileşme

kabiliyetinden dolayı demir (III) iyonuna yüksek afinite göstermektedir.

Çizelge 3. S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşiginin ve demir (III) kompleksinin HOMO, LUMO, ΔE ve 1. iyonlaşma potansiyeli değerleri.

Bileşik	HOMO, eV	LUMO, eV	ΔE , (LUMO-HOMO aralığı)	1. İyonlaşma Enerjisi (IE), eV
S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot	-9.1944	-2.3895	6.8049	-9.1944
S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot-demir (III) kompleksi	-6.7660	-1.6673	5.0987	-6.7660

Elektronegatiflik değeri, metal ve bileşik arasında gerçekleşen elektron transferi açısından önemli bir parametredir. Gerçekleşecek elektron transferi için ΔN değeri hesaplanmıştır. ΔN değeri hesaplanarak oluşan elektron transfer değeri bulunmaktadır. Bu değeri hesaplamak için aşağıda verilen denklem kullanılmıştır.

$$\Delta N = \frac{X_M - X_L}{2(\eta_M + \eta_L)} \quad (1)$$

Bu denklemde X_M metal elektronegativitesi, X_L ligand elektronegativitesi, η_M metal iyonu sertliği ve η_L ligand sertliğini simgelemektedir. Bu değerler literatürde verilen formülasyon kullanılarak hesaplanmıştır (Kaya vd. 2016). Yukarıda verilen denklemden, inhibitörün elektronegatiflik değerleri arttıkça metal ile inhibitör arasındaki elektron transfer değerinin azaldığı görülmektedir. Metal iyonu sertliği ve metal iyonu elektronegativitesi literatürden elde edilmiştir (Çiçek and Çalışır 2016). Bileşigin elektronegativitesi ve sertliği de literatüre göre hesaplanmıştır (Kaya vd. 2016; Çiçek and Yıldız 2011).

Çizelge 4. S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşiginin ve demir (III) kompleksinin elektron transfer değeri ve diğer bazı parametreleri.

	X_M	X_L	(η_M)	η_L	ΔN
Bileşik	1.83	-5.7920	92	6.8049	0.3202
Kompleks	1.83	-4.2142	92	5.0987	0.2539

Çizelge 4 incelendiğinde elektron transfer değerinin, ΔN , S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşiginin ve demir (III) kompleksinin oldukça yakın olduğu tespit edilmiştir. Ancak S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşiginin elektron transfer değeri demir (III) kompleksinin elektron transfer değerinden daha düşüktür. Bu durum S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşiginin daha yüksek reaktivitesine işaretettir.

Genel olarak nükleofiller pozitif yüklü bölgelerdeki moleküllere saldırırken, elektrofiller de negatif yüklü

bölgelere bağlanmaktadır. Özellikle "sert" nükleofilleri ve elektrofilleri içeren reaksiyonlar için, bir moleküldeki atomik yüklerden iyonik reaktivite bölgeleri belirlenebilir. Elektrostatik potansiyel ile bu durum kesin ifade ile açıklanırken, yükler de elektron dağılımının ana özelliklerinin ön izlemesi olarak kullanılabilir. Atom yüklerine dayalı iyonik reaktivite tahminleri, aynı elementin farklı atomlarını karşılaştırırken genellikle daha güvenilirdir (Howard vd. 1994).

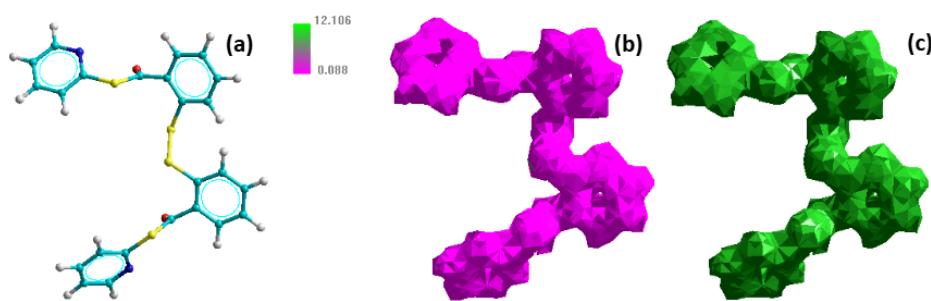
Elektrostatik potansiyel, bir moleküldeki reaksiyon yerlerini bulmak için faydalıdır: Pozitif yüklü türlerle, elektrostatik potansiyelin güçlü bir şekilde negatif olduğu yerden saldırıma eğilimi mevcuttur (elektrofiliック saldırı). Atomik yükler, büyük negatif değerlerin (elektrofiliック saldırı bölgeleri) nerede meydana gelebileceğini göstermektedir. Bununla birlikte, elektrostatik potansiyelin en büyük negatif değerinin mutlaka en büyük negatif yükle sahip atoma bitişik olması gerekmektedir.

S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşiginin ve demir (III) kompleksinin 3D gösterimleri, elektrostatik potansiyel ve toplam yük dağılım haritaları sırasıyla Şekil 4 ve Şekil 5'de verilmiştir.

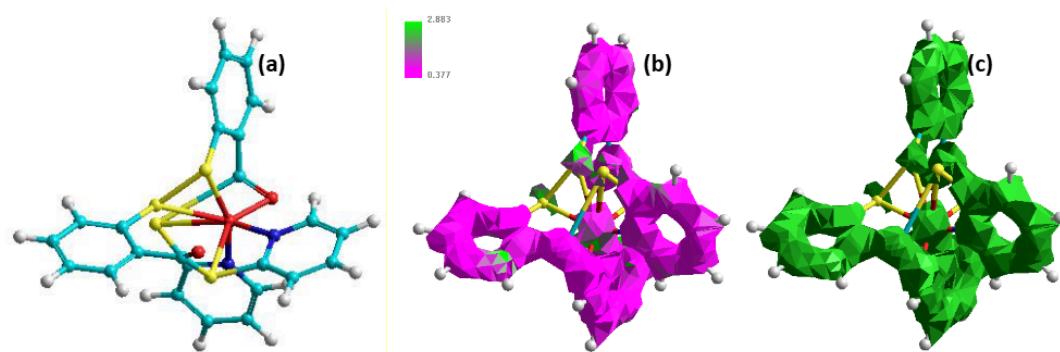
Bileşigin ve demir (III) kompleksinin elektrostatik potansiyel gösterimi incelendiği zaman bileşigin kendisinde daha çok pembe ile gösterilen düşük potansiyel enerjinin bulunduğu, komplekste ise yer yer yeşil ile gösterilen yüksek potansiyel enerji konumlandığı tespit edilmiştir. Ayrıca bileşigin toplam yük dağılımı haritası incelendiğinde, bileşigin üzerinde negatif yükün neredeyse eşit olarak dağıldığı ve komplekste ise yer yer negatif yükün azlığı gözlenmiştir. Bu sebeple konformasyon-afinite uyumu hesapsal ile deneysel karşılaştırmada yüksek uyum göstermektedir. Bileşigin reaktivitesinin kompleksten daha yüksek olduğu bu varsayımdan çıkarılabilir.

4. Sonuçlar

Teorik kimya birçok bilim dalına ön değerlendirme, öngörü, sebep-sonuç ilişkisini göz önünde bulundurarak deney öncesi çalışma ile ilgili optimizasyonların oluşturmmasına öncülük ederek zaman, malzeme israfını önlemesi sebebiyle birçok bilim insanına rehberlik yapmaktadır. Ayrıca deneyel olarak elde edilen verilerin ispatlanması ya da desteklenmesi amacıyla sıkılıkla hesaplamalı kimyaya başvurulmaktadır. Bu çalışmada da daha önceki çalışmalarında sentezlenerek ve karakterize edilen S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyot bileşiginin HyperChem Professional 8.0.1 yazılımı ile enerji parametreleri ile moleküler orbitaleri hesaplanmıştır.

Şekil 4. S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyoat bileşiginin 3D yapısı (a), elektrostatik potansiyel (b) ve toplam yük dağılımı (c).

Şekil 5. S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyoat – demir (III) kompleksinin 3D yapısı (a), elektrostatik potansiyel (b) ve toplam yük dağılımı (c).

Ayrıca bileşigin demir (III) iyonu ile yüksek oranda kompleksleşme yaptığı tespit edilmiş ve bu çalışmada bileşigin demir (III) kompleksinin enerji parametreleri ile moleküler orbitalleri hesaplanmıştır. Oluşan kompleksin daha düşük enerjiye ve daha düşük LUMO-HOMO enerji boşluğuna sahip olduğu tespit edilmiştir. Bileşigin demir (III) iyonunuyla yüksek kompleksleşme yapması bu şekilde açıklanmaktadır. Bileşigin ve metal kompleksinin elektrostatik potansiyel haritaları ve yük dağılım haritasına göre demir (III) kompleksinin daha kararlı olduğu söylenebilir. Oluşan kompleksin oluşum ısısı daha düşüktür. Ayrıca oluşan kompleksin birinci iyonlaşma enerjisi daha yüksektir. Dolayısıyla S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyoat bileşiginin demir (III) kompleksinin daha istenli olarak oluştuğu söylenebilir. Son olarak S,S'-bis(2-piridinil)-2,2'-ditiyosalisiltiyoat bileşiginin demir (III) kompleksinin ekstraksiyon işleminde yüksek oranda olması, HyperChem ile elde edilen verilerle desteklenmiştir.

Etki Standartlar Bildirgesi

Yazarlar tüm etik standartlara uyduklarını beyan ederler.

Yazarlık Katkı Beyanı

Ümit Çalışır: Kaynaklar, Araştırma, Biçimsel analiz, Doğrulama, Metodoloji, Görelleştirme, Yazma – orijinal taslak.

Baki Çiçek: Kaynaklar, Araştırma, Yazılım, Biçimsel analiz, Doğrulama, Metodoloji, Görelleştirme, Yazma – orijinal taslak.

Çıkar Çatışması Beyanı

Yazarların bu makalenin içeriğiyle ilgili olarak beyan edecekleri hiçbir çıkar çatışması yoktur.

Verilerin Kullanılabilirliği

Veri kümeleri istek üzerine mevcuttur. Bu makalenin sonuçlarını destekleyen ham veriler, yazarlar tarafından herhangi bir çekince olmaksızın sunulacaktır.

5. Kaynaklar

Calisir, U. ve Çakır, F., (2022). Investigation of some theoretical (computational) properties of 2-amino-6-methylpyridine and 2-amino-4,6-dimethylpyrimidine compounds using hyperchem software. *Turkish Journal of Applied Sciences and Technology*, 3(1), 13–24.
<https://doi.org/10.5281/zenodo.7236656>

Calisir, U. ve Çiçek, B., (2017). Comparison of classic and microwave-assisted synthesis of benzo-thio crown ethers, and investigation of their ion pair extractions. *Journal of Molecular Structure*, 1148, 505–511.
<https://doi.org/10.1016/j.molstruc.2017.07.081>

Çalışır, Ü. ve Çiçek, B., (2022). Synthesis, characterization and determination of some theoretical properties of ethyl 2-((4,6-dimethylpyrimidin-2-yl)amino)acetate. III. International Siirt Conference On Scientific Research. Siirt, Türkiye, 686–696.

- Çalışır, Ü., (2021). S,S'-Dipyridin-2-yl 2,2'-disulfanediibenzene carbotioate: Microwave assisted synthesis, characterization, and investigation of metal extraction properties. International Siirt Scientific Research Congress. Siirt, Türkiye, 539-546.
- Çalışır, Ü., (2022). Synthesis and characterization of some benzothioate derivatives and investigation of extractions with Cr³⁺, Co²⁺, Cu²⁺, Mn²⁺, Fe³⁺, Zn²⁺ ions. *Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, **24**(1), 212–221.
<https://doi.org/10.25092/baunfbed.937720>
- Çalışır, Ü., Camadan, Y., Çiçek, B., Akkemik, E., Eyüpoglu, V., ve Adem, Ş., (2022). Synthesis, characterizations of aryl-substituted dithiodibenzothioate derivatives, and investigating their anti-Alzheimer's properties. *Journal of Biomolecular Structure and Dynamics*, **41**(5), 1828-1845.
<https://doi.org/10.1080/07391102.2021.2024884>
- Çalışır, Ü., ve Çiçek, B., (2023). Bazı yeni N - sübstitüe amino asit esterlerinin yapısal özelliklerinin in silico ile araştırılması. *Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, **25**(2), 748–760.
<https://doi.org/10.25092/baunfbed.1310449>
- Çiçek, B., ve Çalışır, Ü., (2016). The investigation of complexation properties and hard-soft acid-base relationship between thiacycrown ethers and metal ions. *Letters in Organic Chemistry*, **13**(8), 572–577.
<https://doi.org/10.2174/1570178613666160906105300>
- Çiçek, B., ve Yıldız, A., (2011). The investigation of complexation properties and hard-soft acid-base relationship between thiacycrown ethers and metal ions. *Molecules*, **16**, 8670-8683.
<https://doi.org/10.3390/molecules16108670>
- Eshghi, H., Seyed, S. M., ve Sandarooss, R., (2007). Synthesis of novel disulfide-bridged dilactam crown ethers. *Chinese Chemical Letters*, **18**(12), 1439–1442.
<https://doi.org/10.1016/j.cclet.2007.10.027>
- Fleming, I., (2010). Molecular orbitals and organic chemical reactions. John Wiley & Sons, Ltd, 69–125.
- Gilbert, H. F., (2013). Encyclopedia of Biological Chemistry. Lennarz, W. J. ve Lane, M. D. (editörler.), 2. Baskı, Academic Press, 664–667.
- Howard, A., McIver, J., ve Collins, J., (1994). HyperChem Computational Chemistry (Howard, A., McIver, J. ve Collins, J. (editörler.). Hypercube Inc., Waterloo.
- Hutchison, A., Atwood, D., ve Santilliann-Jiminez, Q.E., (2008). The removal of mercury from water by open chain ligands containing multiple sulfurs. *Journal of Hazardous Materials*, **156**(1–3), 458–465.
<https://doi.org/10.1016/j.jhazmat.2007.12.042>
- Fleming, I., (2010). Molecular orbitals and organic chemical reactions. John Wiley & Sons, Ltd, 1–67.
- Kaya, S., Tüzün, B., Kaya, C., & Obot, I.B. (2016). Determination of corrosion inhibition effects of amino acids: Quantum chemical and molecular dynamic simulation study. *Journal of the Taiwan Institute of Chemical Engineers*, **58**, 528–535.
<https://doi.org/10.1016/j.jtice.2015.06.009>
- Klopman, G., (1968). Chemical reactivity and the concept of charge- and frontier-controlled reactions. *Journal of the American Chemical Society*, **90**(2), 223–234.
<https://doi.org/10.1021/ja01004a002>
- Koopmans, T., (1934). Über die Zuordnung von Wellenfunktionen und Eigenwerten zu den einzelnen Elektronen eines Atoms. *Physica*, **1**(1–6), 104–113.
[https://doi.org/10.1016/S0031-8914\(34\)90011-2](https://doi.org/10.1016/S0031-8914(34)90011-2)
- Kumer, A., Sarker, M. N., ve Paul, S., (2019). The theoretical investigation of HOMO, LUMO, thermophysical properties and QSAR study of some aromatic carboxylic acids using HyperChem programming. *International Journal of Chemistry and Technology*, **3**(1), 26–37.
<https://doi.org/10.32571/ijct.478179>
- Pedersen, C.J., (1991). Macrocyclic polyether sulfides. *Journal of Organic Chemistry*, **56**(2), 254–257.
<https://doi.org/10.1021/jo00801a003>
- Salem, L., (1968a). Intermolecular orbital theory of the interaction between conjugated systems. I. General theory. *Journal of the American Chemical Society*, **90**(3), 543–552.
<https://doi.org/10.1021/ja01005a001>
- Salem, L., (1968b). Intermolecular orbital theory of the interaction between conjugated systems. II. Thermal and photochemical cycloadditions. *Journal of the American Chemical Society*, **90**(3), 553–566.
<https://doi.org/10.1021/ja01005a002>
- Stewart, J.J.P., (1990). Reviews in computational chemistry. Lipkovitz, K. ve Boyd, D.B. (editörler), John Wiley & Sons, Inc. 45–81.
- Stewart, R.F., (1970). Small Gaussian expansions of Slater-type orbitals. *The Journal of Chemical Physics*, **52**(1), 431–438.
<https://doi.org/10.1063/1.1672702>